

ברכת המזון

לחול: על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו, בזכרנו את ציון. על ערבים בתוכה, תלינו כנרותינו. כי שם שאלונו שובינו דברי שיר ותוללינו שמחה, שירו לנו משיר ציון. איה נשיר את שיר יי, על אדמת נכר. אם אשפחו ירושלים, תשפח ימיני. תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרי, אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי. זכר יי לבני אדום את יום ירושלים, האמרים ערו ערו עד היסוד בה. בת בבל השדודה, אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו. אשרי שיאחז ונפיץ את עלליך אל הסלע.

לשבת ויום טוב: שיר המעלות, בשוב יי את שיבת ציון, היינו כחלמים. אז ימלא שחוק פינו ולשונו רנה, אז יאמרו בגוים, הגדיל יי לעשות עם אלה. הגדיל יי לעשות עמנו, היינו שמחים. שובה יי את שביתנו, כאפיקים בנגב. הזרעים בדמעה, ברנה יקצרו. הלוח ילך ובכה נשא משך הזרע, בא יבא ברנה נשא אלמתי.

תהלת יי ידבר פי, ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד. ואנחנו נברך יי, מעתה ועד עולם, הללויה. הודו ליי כי טוב, כי לעולם חסדו. מי ימלל גבורות יי, ישמיע כל תהלתו.

הנני מוכן ומזמן לקיים מצות עשה של ברכת המזון, שנאמר: ואכלת ושבעת, וברכת את יי אלהיך, על הארץ הטובה אשר נתן לך.

המזמן: רבותי נברך.

המסובין: יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם.

המזמן: יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם. ברשות מרנו ורבנו
ורבותי, נברך (אלהינו) שאכלנו משלו.
המסובין: ברוך (אלהינו) שאכלנו משלו ובטובו חיינו.
המזמן: ברוך (אלהינו) שאכלנו משלו ובטובו חיינו.
ברוך הוא וברוך שמו.

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, הן את העולם כלו בטובו בהן
בהסוד וברחמים, הוא נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו. ובטובו
הגדול תמיד לא חסר לנו, ואל יחסר לנו מזון לעולם ועד. בעבור
שמו הגדול, כי הוא אל זן ומפרנס לכל ומטיב לכל, ומכין מזון לכל
בריותיו אשר ברא. ברוך אתה יי, הן את הכל.

נודה לה, יי אלהינו, על שהנחלת לאבותינו ארץ תמדה טובה
ורחבה, ועל שהוצאתנו, יי אלהינו, מארץ מצרים, ופדיתנו מבית
עבדים, ועל בריתך שחתמת בבשרנו, ועל תורתך שלמדנו, ועל
חקיך שהודעתנו, ועל חיים חן וחסד שחוננתנו, ועל אכילת מזון
שאמה זן ומפרנס אותנו תמיד, בכל יום ובכל עת ובכל שעה.

(לחנכה ופורים):

על הנסים, ועל הפרקו, ועל הגבורות, ועל התשועות, ועל
המלחמות, שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה.

לחנכה:

בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול, חשמונאי ובניו, כשעמדה מלכות
יון הרשעה על עמך ישראל להשפיתם תורתך, ולהעבירם מחקי
רצונך, ואתה ברחמיה הרבים עמדת להם בעת צרתם, רבת את
ריבם, הנת את דינם, נקמת את נקמתם, מסרת גבורים בידי חלשים,
ורבים בידי מעטים, וטמאים בידי טהורים, ורשעים בידי צדיקים,

וַיִּזְדִּים בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרָתָהּ. וְלֵךְ עֲשֵׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמָהּ, וְלַעֲמֵךְ יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂיתָ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וּפְרָקוֹן כְּהַיּוֹם הַזֶּה. וְאַחֲרַי כֵּן בָּאוּ בְּנֵיהֶּ לְדַבֵּר בֵּיתָהּ, וּפְנֵי אֶת הַיְכָלָהּ, וְטִהְרוּ אֶת מִקְדָּשָׁהּ, וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת בְּחִצְרוֹת קִדְשָׁהּ, וְקָבְעוּ שְׁמוֹנֵת יָמֵי חֲנֻכָּה אֵלָיו, לַהֲוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל.

לפורים:

בִּימֵי מְרֻדְכֵי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשׁוֹן הַבִּירָה, כְּשֶׁעָמַד עֲלֵיהֶם הַמֶּן הַרְשָׁע, בִּקְשׁ לְהַשְׁמִיד לְהַרְגַּ וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְהוּדִים, מִנְּעַר וְעַד זָקֵן, טָף וְנָשִׁים, בְּיוֹם אֶחָד, בְּשִׁלּוּשָׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ שְׁנַיִם עָשָׂר, הוּא חֹדֶשׁ אָדָר, וְשָׁלָלָם לְבוֹז. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הִפְרַתְּ אֶת עֲצָתוֹ, וְקִלְקַלְתָּ אֶת מַחְשַׁבְתּוֹ, וְהַשְׁבֹּתָ לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ, וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֶת בְּנָיו עַל הָעֵץ.)

וְעַל הַפֶּל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֲנַחְנוּ מוֹזִדִּים לָךְ, וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ, יְתַבְרַךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָל חַי תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. כִּפְתּוּב, וְאַכְלָתָּ וּשְׁבַעְתָּ, וּבִרְכָתָּ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ עַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, עַל הָאָרֶץ וְעַל הַמְּזוֹן.

רַחֵם, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, עַל יִשְׂרָאֵל עַמָּהּ, וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירָהּ, וְעַל צִיּוֹן מְשֻׁכָּן כְּבוֹדָהּ, וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחָהּ, וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו. אֱלֹהֵינוּ, אָבִינוּ, רַעֲנוּ, זִוְגְנוּ, פְּרֻגְסְנוּ, וְכַלְפָּלְנוּ, וְהַרְוִיחְנוּ, וְהַרְוַח לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִהֲרָה מְכַל צָרוֹתֵינוּ, וְנָא אַל תַּצְרִיכְנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, לֹא לִיַּדִּי מִתַּנַּת בְּשָׂר וָדָם, וְלֹא לִיַּדִּי הַלְוָאתָם, כִּי אִם לִיַּדֶּךָ הַמְּלֵאָה, הַפְּתוּחָה, הַקָּדוֹשָׁה וְהַרְחֵבָהּ, שְׁלֵא נִבוֹשׁ וְלֹא נִכָּלֵם לְעוֹלָם וָעֶד.

לשבת רְצֵה וְהַחֲלִיצְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹת יוֹם הַשַּׁבָּעִי הַשְּׁבֵת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ הַזֶּה. כִּי יוֹם זֶה גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ הוּא לְפָנֶיךָ,

לשבת בו ולגוית בו באהבה כמצות רצונך, וברצונך הגיית לנו יי
אלהינו, שלא תהא צרה ויגון ואנחה ביום מנוחתנו. והראנו יי
אלהינו בנחמת ציון עירך, ובבנין ירושלים עיר קדשך, כי אתה
הוא בעל הישועות ובעל הנחמות.

בר"ח ויו"ט וחול המועד וראש השנה אלהינו ואלהי אבותינו,
יעלה ויבא, ויגיע, ויראה, וירצה, וישמע, ויפקד, ויזכר זכרוננו
ופקדוננו, וזכרון אבותינו, וזכרון משיח בן דוד עבדך, וזכרון
ירושלים עיר קדשך, וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך, לפליטה,
לטובה, לחן ולחסד ולרחמים, לחיים ולשלום, ביום
ראש הקדש | חג המצות | חג השבועות | חג הסוכות | השמיני חג
העצרת | הזכרון

הזה. זכרנו, יי אלהינו, בו לטובה, ופקדנו בו לברכה, והושיענו בו
לחיים. ובדבר ישועה ורחמים, חוס ותנונו, ורחם עלינו והושיענו,
כי אליך עינינו, כי אל מלך חנון ורחום אתה.

ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בנינו. ברוך אתה יי, בונה
ברחמיך ירושלים. אמן

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, האל, אבינו, מלכנו, אדירנו,
בוראנו, גואלנו, יוצרנו, קדושנו קדוש יעקב, רוענו רועה ישראל,
המלך הטוב והמטיב לכל, שבכל יום ויום הוא המטיב, הוא מטיב,
הוא ייטיב לנו. הוא גמלנו, הוא גומלנו, הוא יגמלנו לעד, לחן
ולחסד ולרחמים ולגרוח הצלה והצלחה, ברכה וישועה, נחמה,
פרנסה וכלכלה, ורחמים וחסים ושלום וכל טוב, ומכל טוב לעולם
אל יחסרנו.

הרחמן, הוא מלך עלינו לעולם ועד.

הרחמן, הוא תברך בשמים ובארץ.

הַרְחֵמֵנוּ, הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר דּוֹרִים, וַיִּתְפָּאֵר בְּנוֹ לְעֵד וּלְנֶצַח נְצָחִים,
וַיִּתְהַדָּר בְּנוֹ לְעֵד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים.

הַרְחֵמֵנוּ, הוּא יִפְרֹנְסֵנוּ בְּכָבוֹד.

הַרְחֵמֵנוּ, הוּא יִשְׁבֹּר עֲלֵנוּ מֵעַל צוֹאֲרָנוּ וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוֹת
לְאַרְצֵנוּ.

הַרְחֵמֵנוּ, הוּא יִשְׁלַח לָנוּ בְּרָכָה מְרַבָּה בְּבֵית הַזֶּה, וְעַל שְׁלֹחַן זֶה
שְׂאֵבְלָנוּ עָלָיו.

הַרְחֵמֵנוּ, הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב, וַיִּבְשָׂר לָנוּ
בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנִקְמוֹת.

הַרְחֵמֵנוּ, הוּא יְבָרֵךְ אֶת (אָבִי מוֹרִי) בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּה, וְאֶת (אִמִּי
מוֹרְתִי) בְּעַלֹּת הַבַּיִת הַזֶּה, אוֹתָם וְאֶת בֵּיתָם וְאֶת זְרַעָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר
לָהֶם,

הַרְחֵמֵנוּ, הוּא יְבָרֵךְ אוֹתִי (וְאָבִי \ וְאִמִּי \ וְאֲשֵׁרִי \ וְזַרְעִי \ וְאֶת כָּל
אֲשֶׁר לִי)

אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָנוּ, כְּמוֹ שְׁנִתְבָּרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ, אֲבָרְהָם יִצְחָק
וְיַעֲקֹב, בְּכָל, מְכָל, כָּל, כֵּן יְבָרֵךְ אוֹתָנוּ בְּלָנוּ יַחַד בְּבְרָכָה שְׁלֵמָה,
וְנֹאמַר אָמֵן.

בְּמָרוֹם יִלְמְדוּ עֲלֵיהֶם וְעֲלֵינוּ זְכוּת, שְׁתֵּהא לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם, וְנִשְׂא
בְּרָכָה מֵאֵת יְיָ, וְצַדִּיקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, וְנִמְצָא חַן וְשִׂכָּל טוֹב בְּעֵינֵי
אֱלֹהִים וְאָדָם.

לשבת הַרְחֵמֵנוּ, הוּא יְנַחֵלָנוּ יוֹם שְׂכָלוֹ שֶׁבֶת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים.
לר"ח הַרְחֵמֵנוּ, הוּא יְחַדֵּשׁ עֲלֵינוּ אֶת הַחֲדָשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלְבְרָכָה.
ליום טוב הַרְחֵמֵנוּ, הוּא יְנַחֵלָנוּ יוֹם שְׂכָלוֹ טוֹב.
לר"ה הַרְחֵמֵנוּ, הוּא יְחַדֵּשׁ עֲלֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וְלְבְרָכָה.

לסוכות הרחמן, הוא יקים לנו את סכת דוד הנופלת.

הרחמן, הוא יזכנו לימות המשיח ולחיי העולם הבא.
בחול מגדיל (בשבת ור"ח ויו"ט וחול המועד וראש השנה מגדול)
ישועות מלכו, ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם. עשה
שלום במרומו, הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל, ואמרו
אמן.

יראו את יי קדושו, פי אין מחסור ליראיו. כפירים רשו ורעבו,
ודורשי יי לא יחסרו כל טוב. הודו ליי פי טוב, פי לעולם חסדו.
פחת את ידו, ומשביע לכל חי רצון. ברוך הגבר אשר יבטח ביי,
וקיה יי מבטחו. בער הייתי גם זקנתי, ולא ראיתי צדיק נעזב, וזרעו
מבקש להם. יי עז לעמו יתן, יי יברך את עמו בשלום.